OTHLONUS S. EMMERAMMI RATISPONENSIS

Vita rhythmica S. Wolfkangi

SABBATISMUS

Othlonus S. Emmerammi Ratisponensis (c. 1010–c. 1070)
Vita rhythmica S. Wolfkangi

Textus latinus: in dominio publico.
Translatio, concordantia et editio © 2026 Inversiones San Juan Diego (Sabbatismus). Creative Commons Attribution-ShareAlike 4.0 International (CC BY-SA 4.0).

Sabbatismus: officina editoria fundationis Inversiones San Juan Diego, San Pedro Sula, Honduras.
Litteris EB Garamond et Cinzel compositum.
sabbatismus.com

Historia rhythmica

Jesu, medice coelorum, / Rex sermone languidorum / Curans venas oculorum! / Lumen sapientiae,

Affer, queam ut laudare / Te in sanctis tuis gnare, / Matrem semper honorare / Hinc misericordiae.

Cor ut meum illustretur, / Da, ut sanctus collaudetur, / Signis miris extolletur, / Quibus claret jugiter.

Ore labiis pollutus / Vir sim licet obvolutus / Labe, Praesul, laudo tutus / Te, Wolfkange, dulciter.

Bene natus ab utroque / Es parente, magistroque / Cum septennis esses, quoque / Commendatus artium,

Ut horto deliciarum / Flosculis scientiarum / Degustares fontem clarum / Aquarum viventium.

Statim scholas magistrorum / Universitatis quorum / Interest virtutes morum, / Declarare, visitas.

Illinc avide hausisti / Ut non solum artes scisti, / Spiritum intellexisti / Litterae, ut approbas.

EXHORTATIO

Genere nobilitatus / Praesul, plus glorificatus / Apud Christum! despicatus / Miser ego rogito,

Ut digneris paupertati, / Meae ignobilitati, / Subvenire caecitati. / Sicut potes, facito.

Te miserante scio, vis / Deo donante scio, quis / Ipso docente scio, scis / Ergo data perfice.

Sicut quondam ostendisti, / Et ostentas perfecisti / Cum aegrotis subvenisti / Dei donis coelice.

Bonitate patrem magnum. / Disciplina te Wolfkangum, / Patientem velut agnum / Tua vita praedicat.

Et quod ut anachoreta / Hic vixisti, secli spreta / Pompa, Christi et athleta / Te scriptura recitat.

Curam ut archimandrita / In Imbripoli tunc ita / Sapienter in hac vita / In regendo ovium

Suscipis licet invitus. / Te urgebat prior situs, / Ubi eras praemunitus / Strepitu ab hominum.

Solus ut servires soli / Deo, qui dat regna poli, / A te et a cunctis coli / Vult et ipse sedule;

Et sic mundam conservares / Vitam, neque maculares / Tuam verbo, sed sic stares / In Dei servimine.

Linquens mundi vanitatem, / Generisque claritatem, / Praelaturae dignitatem / Pure propter Dominum,

Res, pecunias, honores, / Terrarum possessiones, / Vestesque splendidiores / Aestimasti nibilum.

Hinc clandestine quaerebas / Locum, quondam quo degebas, / Et divinitus vivebas / Inter Alpes montium.

In cavernulis petrarum / Habitabas, bestiarum / Locis, fructum es herbarum, / Potum bibis fontium.

Ad quinquennium fuisti / Exul, ibi circuisti, / In montanis invenisti / Donec habitaculum.

Ubi felix contemplaris, / Dominumque deprecaris / Fusis lachrymis amaris / Pro gente fidelium.

Ibi saxa collegisti, / Dorso tuo attulisti / In acervum, voluisti / Fieri oraculum.

Cum haec manibus tangebas, / Et a dorso reponebas, / Digitos sic imprimebas / Ut in limum liquidum.

Pedibus ut terra cessit / Tuis, petra et liquescit, / Pedis iconam impressit, / Ut apparet hodie.

Demum, Pater, laborasti, / Manibusque comportasti, / Lapides mox adaptasti / Pro futuro opere.

Quod et ipse inchoasti, / Fundamentum tu locasti, / Et Ecclesiam fundasti / Loco satis horribili.

In qua opere patrato / Per circuitum ornato, / Et omnino contectato / Deum laudas humili

Voce, cum oratione, / Sancta celebratione, / Missarum devotione. / Stans in lege Domini

Die, nocte meditaris, / Et superna contemplaris, / Voluntateque moraris / Ea modo simili.

EXHORTATIO

Dulce Pater, meae spei / Salus, ut in lege Dei / Hortor, intellectus mei / Sensus lumen capiat

Veritatis et Scripturae / Sacrae, veluti tu purae, / Labor omnis meae curae / Quae sunt Dei, sapiat.

Nam ut lignum, quod plantatum / Juxta flumen, fructum gratum / Tulit, tu tulisti natum / Hic in suo tempore.

Apud Deum meruisti / In hac vita, qua vixisti / In virtute Jesu Christi / Mira signa facere.

Infinita, quae nec scribi / Possent, per te Deus ibi / Fecit ad honorem sibi, / Magna ad volumina:

Per quae fides roboratur, / Aeger homo medicatur, / Sanctis suis et laudatur / Deus in Ecclesia.

Tu vir Dei bonitatis, / Quantae eras sanctitatis, / Quantaeque sagacitatis, / Numerare nemo scit.

Multaeque benignitatis / Ac perfectae charitatis, / Miraeque humilitatis, / Solus Deus indidit.

Semper hilaris, serenus, / Ac facunditate plenus, / Odioque alienus / Eras omni populo.

Nunquam invidus, severus, / In docendo semper verus, / Ut docetur omnis clerus / Oris tui speculo.

Tu praeclarus honestate / Morum cum immensitate / Pius affabilitate, / Providus consilio,

Forma, conversatione / Cunctis eras vitae bonae / In exemplicatione / Tua in Domino.

Mihi, tuo famulorum / Imo minimo tuorum, / Datorum tibi donorum / Partem velis utinam

Modicam, humilitatis / Unam, sive castitatis / Mihi impetrare: satis / Contentarer minimam

Partem, ut laudare possem / In te Deum uti nossem, / In scriptura lectitassem / Et ab ore hominum

Saepius audivi. Quare / Volo, Pater, propalare, / Et miracula narrare / Tua propter Dominum.

Et quis potest illa reri, / Ni sint signa Dei veri, / Ut qui caecus erat heri / Luce cras perfunditur?

Et quis aridus aut mancus / Manu fuerat et anctus, / Pro quo magnus erat planctus, / Per te cras sanabitur.

Et qui febribus quartanis / Sunt vaxati, tertianis, / Acutis, quotidianis, / Clamaverunt vocibus

Ad te, votis et venire / Ad te, pedibus transire / Spoponderunt, qui sunt mire / Recreati protinus,

Manibusque repedantes / Et utroque claudicantes / Faemore, te invocantes / Tradidisti gressui.

Possessa daemoniorum / Vasa energuminorum / In tuorum sunt mirorum / Prisco data sensui.

Liberator captivorum / Eras et compeditorum / Simul et catenatorum / Truncis et in turribus

Cordium quoque moestorum / Consolator miserorum, / Paupertate gravatorum, / Te pulsantes precibus.

Non est dolor corporalis / Corporis, vel spiritalis / Animae, vel coaequalis / His. Homo corporeus

Passus, Deo concedente, / Clamans ad te pura mente / Sanitatem quem repente / Recepisset saucius.

Infinitaque sunt facta / Ante mortem est post. Tacta / Hinc per fidem mundo nacta. / Post haec te Omnipotens

Vocat, et ut revertaris, / Nec in eremo moraris, / Praesulatu sed fungaris / Amplius obediens.

Mox in via infirmaris, / In Puppinga morti daris; / Ubi tunc exenteraris. / Exta manent ibidem.

Hinc exuviae feruntur / Ratisponam, disponuntur, / Et ibi sepeliuntur, / Ut decet antistitem.

Sic in Domino quiescis, / Et miraculis clarescis; / Nec quotidie torpescis / Adhuc signa facere.

In Imbripoli non tanta, / Nec ubi sunt exta sancta, / Facis signa, facis quanta / Loco tuae fabricae.

EXHORTATIO

Eia, Pater et patrone, / Summi Patris fili bone, / Me participem coronae / Tuae fac cum caeteris

Sacerdotibus, laudantes / Deum teque venerantes, / Quamvis in peccatis nantes / Simus veri luminis.

Lumen da exteriorum, / Lumen plus interiorum / Praesta nobis oculorum, / Per datorem omnium.

Ut possimus contemplari, / Verum solem conspicari, / In quo lumen est, a mari / Usque solis terminum.

Et si lumen tenebrescit / Intellectus, et nigrescit, / Lippitudo sensus, crescit / Dehinc dormitatio.

Vanitatis cum torpore / Mundi pompa cum dulcore / Laudum, hominum favore, / Nostra excitatio

Sis, si taliter dormimus, / In peccatis, quorum primus / Ego sum, ne sic perimus, / Excita salubriter.

Ut queamus vigilare, / Vanitates abnegare, / Quibus viximus per mare / Hujus mundi jugiter.

Tandem tibi propinquare, / Gregem Christi adaquare, / Et pro ipso semper stare / Ad mortis hinc certamen.

Nullas minas hic veremur, / Coeli sanctis ut jungemur, / Et ad eos collocemur / In sempiternum. Amen.

Oratio de sancto Wolfkango

O sanctissime Wolfkange, Christi confessor pretiose! o praeclare pontifex! o egregie praesul! o praefulgidum lumen Ecclesiae catholicae, a Deo vero lumine inexstinguibiliter illuminatum! o prudens dispensator coelestium thesaurorum! o pater pauperum! o fidelis consolator afflictorum! o gloriose relevator peccatorum! o gratiose te invocantium exauditor! ad nostras humiles ac indignas preces, supplicamus, aures tuae pietatis nobis clementer aperi. Quia enim laus in ore peccatorum non est speciosa, idcirco ad tuae benignitatis gloriosum refugium nos in peccatis existentes, multisque aerumnarum miseriis obvoluti, in hujus mundi exsilio laborantes fiducialiter confugimus, et petimus ut in cunctis nostris necessitatibus corporis et animae ad Deum Patrem omnipotentem nobis fidelis advocatus existas.

Tu enim multiplici praerogativa meritorum a Deo es exornatus, non habens denegandi occasionem, qui in terris constitutus tantam a Domino accepisti potestatem. Tu namque caecis visum, claudis gressum, surdis auditum restituisti: nec fuit quisquam in periculis existens, qui te pium patronum invocans tuae pietatis solatio non celeriter potiretur. Tu nunc insuper, in coelesti curia angelorum coetibus admixtus, Dei faciem laetanter contemplaris, apostolorum

non immerito fruens consortio, quorum imitator sollicitus exstitisti: martyrum meritis digne coaequatus, ac cum sanctis confessoribus et pontificibus sanctisque virginibus tanquam sidus praelucidum rutilans cum Christo perenniter exsultare meruisti.

Tu ergo sancte Wolfkange, qui tam salubre verbum a Deo audire meruisti: Euge, serve bone et fidelis, intra in gaudia aeterna per illam dilectionem quam ad ipsum Deum habuisti, et, per illud gaudium, quo nunc cum Deo exsultas, te invocamus et humiliter imploramus ut gemitus cordis nostri Deo praesentare, et in cunctis nostris necessitatibus animae et corporis pro nobis fideliter exorare digneris, ut qui dignatus est dicere: « non veni vocare justos, sed peccatores, » per tuas pias intercessiones nos ab errore peccatorum nostrorum misericorditer revocet, et verae ac fructuosae spatium poenitentiae nobis concedat, et ab omni malo clementer eripiat, ut sic in hac temporali vita per tua gloriosa merita hujus mundi exsilium transeamus, ut a carnalibus concupiscentiis et mundi fallaciis, et omnium inimicorum nostrorum visibilium et invisibilium versutiis erepti, et in extremis vitae nostrae viatico corporis et sanguinis Domini nostri Jesu Christi salubriter cum bona conscientia, fide recta, spe firma, charitate perfecta praemuniti vitam nostram felici fine terminemus; ut post hanc temporalem vitam ad aeternam vitam pervenire mereamur, cum Christo feliciter in aeternum regnaturi, ipso donante et adjuvante, qui

in perpetuum vivit et regnat per cuncta saecula saeculorum. Amen.

ANTIPHONA

Beate pontifex, Pater et patrone noster Wolfkange, qui Dominum secutus, et omnia pro ipso relinquens, centuplum in hoc mundo et vitam aeternam recepisti, gregem tuum, cui praefuisti, quem fovisti, quem docuisti, solita pietate custodiens tuo nunquam auxilio patiaris orbari.

ORATIO

Omnipotens sempiterne Deus, qui populo tuo beatum Wolfgangum confessorem tuum atque pontificem aeternae salutis ministrum concessisti, praesta, quaesumus, ut, quem doctorem vitae habuimus in terris, intercessorem semper apud te habere mereamur in coelis. Per.

SECRETA

Has hostias, quaesumus, Domine, quas majestati tuae consecrandas offerimus, intercedente beato Wolfkango confessore tuo atque pontifice, ad perpetuam atque praesentem fac nobis provenire salutem. Per.

COMMUNIO

Tua sancta sumentes, quaesumus, Domine Deus noster, ut beati Wolfkangi confessoris tui atque pontificis nos foveant continuata praesidia. Per Dominum.

ALLELUIA

V. Protege, pastor bone, sancte Wolfkange, animas nostras omnibus horis, et pro tuo grege ora ad Dominum.

PROSA

In Wolfkangi canamus honore Christo dulce melos. / Dignus pangi conscendit in die festo praesul coelos.

Qui nascens ex Suevia hujus mundi levia puer sprevit. / Mox, excellens artibus, in remotis partibus fama crevit.

Post scholarum regimen cogitur ad culmen decanatus. / Sed aspernens saeculum fit in claustro speculum monachatus.

Demum in Pannonia fidei praeconia frustra serit. / Ratispona praesulem Caesar facit exsulem, dum non quaerit.

Hic errata corrigit, lapso manum porrigit, Deum illum dirigit prosperando. / Gregem Christi pastibus fovet, sine fastibus, hosti obstat, astibus vigilando.

Fraudis haereticae victor, prophetice multa praedixit mirifice. / Coelo dans spiritum post ingens meritum, gregem defendat nunc et in aevum.

Amen.